

3. Treći tužbeni razlog koji se odnosi na povredu tužiteljevih temeljnih prava
 - Kao prvo, tužitelj tvrdi da osporavane odluke i uredbe povređuju tužiteljeva prava obrane s obzirom na to da ne sadrže razloge. Kao drugo, nezakonitost osporavanih odluka i uredbi utječe na ovaj postupak jer, s jedne strane, otežava tužiteljevu mogućnost da iznese obranu i, s druge strane, ugrožava mogućnost Suda da izvrši nadzor zakonitosti osporavanih odluka i uredbi. Iz toga slijedi da su prekršena tužiteljeva prava na djelotvornu pravno zaštitu. Kao treće, budući da su tužitelju uskraćena njegova prava obrane i s obzirom na to da je ugrožena mogućnost Suda da izvrši nadzor zakonitosti mjera zamrzavanja financijskih sredstava – koje su po svojoj samoj prirodi „osobito represivne”, tužitelju je nametnuto neopravdano ograničenje prava vlasništva.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se odnosi na nedostatak dokaza protiv tužitelja
 - Tužitelj tvrdi da je Vijeće propustilo iznijeti dokaze i informacije na temelju kojih je usvojilo osporavane odluke i uredbe.
5. Peti tužbeni razlog koji se odnosi na pogrešno utvrđene činjenice
 - Tužitelj tvrdi da suprotno onome što se navodi u osporavanim odlukama i uredbama, on više nije bio zamjenik voditelja Iranske organizacije za atomsku energiju na datume kada je uvršten na popis osoba i subjekata koji su obuhvaćeni mjerama ograničavanja. Vijeće je stoga počinilo pogrešku koja se tiče činjenica kada je tužitelja uvrstilo na popis samo zbog toga što je na datume raznih osporavanih odluka i uredbi bio zamjenik voditelja organizacije za atomsku energiju.
6. Šesti tužbeni razlog koji se odnosi na pogrešku koja se tiče prava
 - Tužitelj tvrdi da se članak 20. točka (b) ne primjenjuje *per se* na pojedince koji su na upravljačkim položajima u subjektu uvrštenom na popis u Prilogu VIII. Pored toga, članak 20. točka (b) predviđa uvrštavanje na popis onih pojedinaca „koji sudjeluju u aktivnostima Irana kod kojih postoji opasnost od širenja nuklearnog oružja, koji su izravno s njima povezani ili ih podupiru”. Tvrdi da je Vijeće počinilo pogrešku koja se tiče prava uvrštavanjem tužitelja na popis u Prilogu II. bez navođenja dokaza da je tužitelj u vrijeme njegova uvrštavanja na popis u Prilogu II. pružao aktivnu i stvarnu potporu iranskim nuklearnim aktivnostima.
7. Sedmi tužbeni razlog koji se odnosi na očitu pogrešku u ocjeni činjenica i povredu načela proporcionalnosti
 - Tužitelj tvrdi da u predmetnom slučaju nijedan cilj u općem interesu ne može opravdati da se pojedincima koji su samo tijekom kratkog razdoblja imale upravljački položaj u Iranskoj organizaciji za atomsku energiju (AEOI) nametnu tako stroge mjere. Nadalje, čak i ako bi se mjere mogle smatrati opravdanim ciljem u općem interesu, ipak bi ih se moglo kritizirati jer ne poštuju razuman odnos proporcionalnosti između upotrijebljenih sredstava i cilja koji se želio postići.

Tužba podnesena 19. svibnja 2014. – UNIC protiv Komisije

(Predmet T-338/14)

(2014/C 212/53)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Unione Nazionale Industria Conciaria (UNIC) (Milano, Italija) (zastupnici: A. Fratini i M. Bottino, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- prihvati tužbu i slijedom toga poništi pobijanu odluku;

— naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetna tužba podnosi se protiv odluke Europske komisije od 19. ožujka 2014. kojom se odbija zahtjev za pokretanje postupka opoziva povlaštenih tarifnih dogovora odobrenih u korist Indije, Pakistana i Etiopije o sirovoj i poluobrađenoj koži u smislu odjeljaka S-8a, S-8b i S-12a Uredbe (EU) br. 978/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o primjeni sustava općih carinskih povlastica i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 732/2008 (SL L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 59., str.227.).

U potporu svojoj tužbi, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi povreda članka 296. UFEU-a i članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - U tom se pogledu ističe da pobijana oblika nije u skladu s obvezom jasnog, preciznog i nedvosmislenog obrazloženja kako se tumači u praksi Suda.
2. Drugi tužbeni razlog koji se odnosi na očitu pogrešku u ocjeni
 - U tom se pogledu ističe očita pogreška u ocjeni u odnosu na primjerenost privremenog opoziva povlaštenih dogovora kada je riječ o problemu opskrbe sirovinama kao i u odnosu na postojanje pretpostavki za privremeni opoziv općih povlaštenih dogovora odobrenih u korist Indije, Etiopije i Pakistana u smislu članka 19. stavka 1. točke (d) navedene uredbe.
3. Treći tužbeni razlog, u okviru kojeg se navodi povreda prava na dobru upravu koje je utvrđeno člankom 41. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima
 - U tom se pogledu ističe da nije provjereno jesu li ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka opoziva carinskih povlastica u smislu članka 19. stavka 1. točke (d) navedene uredbe.

Žalba koju je 19. svibnja 2014. podnio CR protiv presude Službeničkog suda od 12. ožujka 2014. u predmetu F-128/12, CR protiv Parlamenta

(Predmet T-342/14 P)

(2014/C 212/54)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: CR (Malling, Francuska) (zastupnik: A. Salerno, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 12. ožujka 2014.;
- sam riješi spor između žalitelja i Europskog parlamenta, tako da poništi odluku koju je žalitelj pobijao pred Službeničkim sudom u dijelu u kojem mu je nalažen povrat svih iznosa koji su mu nezakonito isplaćeni na temelju obiteljskih naknada; ili
- podredno, vrati predmet Službeničkom sudu na ponovno odlučivanje;
- naloži Europskom parlamentu snošenje svih troškova oba postupaka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj osporava odbijanje prigovora nezakonitosti istaknutog protiv zadnje rečenice članka 85. stavka 2. Pravilnika o osoblju. U prilog žalbi, žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog koji se odnosi na povredu načela pravne sigurnosti.